

KATE

Ineke Kraijo

Kate

Uitgeverij Mozaïek – Zoetermeer

Voor Roland, om zijn rotsvaste vertrouwen

Ontwerp omslag BlauwBlauw Design
Illustratie omslag Roelof van der Schans
Foto auteur Hermien Lam
Layout/dtp binnenwerk zetR, Hoogeveen

ISBN 978 90 239 9409 1
NUR 285/284

© 2012 Uitgeverij Mozaïek, Zoetermeer

Alle rechten voorbehouden

*Kalmte om te aanvaarden
Moed om te veranderen
Wijsheid om het verschil te zien*

DEEL I

APRIL 1845

Kate leunt met haar rug tegen een beukenboom, recht tegenover de pub van John Lynch. Ze heeft haar ogen strak op de deur gericht en wacht. De schors van de boom voelt ruw aan tegen haar rug en ze krijgt het koud. Eindelijk zwaait de deur open, flarden vioolmuziek zweven naar buiten. Ze hoort vrolijke mannenstemmen, luid gelach. Vaders gebulder klinkt er bovenuit. Op haar hielen draait ze zich om en rent het dorp uit. Ze heeft genoeg gehoord.

*

Kate geeuwt en rekt zich uit. Even blijft ze op haar stromatras liggen, de handen onder haar hoofd gevouwen. Ze luistert naar het vrolijke gezang van de zwaluwen, die vlak buiten hun *bothán** een nest hebben. Dan komt ze overeind en loopt naar de voorkamer. Vader ligt op de stromatras, met zijn rug naar de kamer. Ze heeft hem niet thuis horen komen. Moeder is al op. Ze leegt een kom geschilde aardappels in de kookpot boven het turfvuur.

‘Ga je vlug wassen,’ zegt moeder. ‘De pastoor wacht niet.’

Kate loopt naar de emmer en wast haar gezicht en handen. Snel kijkt ze om zich heen. Haar broer Pat is nog niet opgestaan, dus trekt ze vlug haar vaalgrijze nachthemd over haar hoofd en pakt haar jurk. Net op het moment dat ze in haar onderhemd staat, komt Pat de ladder van de vliering af. Hij kijkt naar haar onderhemd en knipoogt vrolijk.

‘Kijk, kijk, mijn kleine zusje wordt een vrouw.’

* Achter in dit boek is een woordenlijst opgenomen.

Ze draait zich om om haar gloeiende wangen te verbergen en schiet in haar blauwe katoenen jurk.

‘Eejit,’ mompelt ze. ‘Stomme eejit.’

Het is vervelend om alleen maar broers te hebben. Ze kijkt naar de dikke buik van moeder. Moeder glimlacht als ze haar blik ziet.

‘In de zomer zul je je nieuwe broertje of zusje leren kennen.’

‘Ik wil graag een zusje, moeder.’

Moeder trekt een streng gezicht.

‘Wij hebben niets te wensen, Kate. God beschikt en we moeten dankbaar zijn voor alles wat Hij ons schenkt.’

Er vliegt een schaduw over het gezicht van moeder en Kate weet waaraan ze denkt. Aan haar lieve, kleine zusje Mary. Ze was pas twee jaar oud toen ze stierf. Mary’s dood is al vijf jaar geleden, maar Kate weet het nog als de dag van gisteren. De gezichten van haar vader en moeder, toen het witgekalkte kistje in de aarde op de begraafplaats achter de kerk zakte, vergeet ze nooit meer.

Moeder kucht en roept luid: ‘Allemaal opstaan, we gaan eten!’

Connor en Michael komen de voorkamer in. Vader blijft op de stromatras liggen. Hij verroert zich niet, maar zijn oogleden trillen. Moeder fronst haar voorhoofd.

‘Doe niet net of je slaapt, James O’Doherty.’

Vader kreunt, maar geeft geen antwoord. Wat angstig kijkt Kate naar moeder. Moeder is ’s morgens altijd wat kribbig, maar de laatste maanden is dat veel erger.

‘Je moet je schamen!’ roept moeder. ‘Op de dag des Heren zo lang te blijven liggen. Sta op of ik kiep een emmer water over je heen.’

Kate fluistert tegen Pat: ‘Dat doet moeder nooit! Dat durft ze niet.’

‘Toch zou ik het weleens willen zien,’ grinnikt Pat zachtjes.

Hardop zegt hij: ‘Er staat een emmer bij de deur.’

Moeder draait zich om en pakt de emmer water die Kate gebruikt heeft om zich te wassen. Ze houdt één hand tegen haar